

udtrykkeligt at nævne, at pligterne og ansvaret kan overdrages til arbejdsledere.

I stedet for almindelig lovs udtryk „pålidelige og tilstrækkeligt kvalificerede tilsynsførende“ er anvendt udtrykket „kvalificerede overordnede“. Der er ikke hermed tilsigtet realitetsændring. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 83. Der er heller ikke med formuleringen af sidste pkt. tilsigtet en realitetsændring, men blot en præcisering af, at det afgørende er aftalens indhold. Ordene „i hvilken omfang“ dækker de regler, ansvaret skal omfatte.

Såfremt aftalen om ansvarsoverdragelse ikke opfylder de stillede betingelser, herunder kvalifikationskravet, frigøres arbejdsgiveren ikke for sine pligter og sit ansvar.

Ad stk. 2. Ordene „efter forholdene“ i almindelig lov er ikke overført, idet de findes overflødige. Realitetsændring er ikke tilsigtet.

Såfremt arbejdsgiveren ikke har ført tilstrækkeligt tilsyn med hvervets udførelse, kan han straffes for denne forseelse efter § 82, nr. 1, men den overordnede frigøres ikke herved for arbejdsgiverpligterne, da overdragelsen fortsat er gyldig, se også bemærkningerne til § 85.

Til § 24.

Arbejdslederbegrebet svarer uændret til formuleringen i almindelig lov § 5 a, 1. pkt., indføjet ved lov af 19. maj 1971. Definitionen er den samme som den, der ifølge funktionærlovens § 1, stk. 1, c, anvendes ved afgrænsning af funktionærbegrebet. Afhængigt af de konkrete forhold kan begrebet omfatte såvel en teknisk direktør som en underværkfører, i nogle tilfælde også en sjakbajs.

Udearbejde falder ind under sidste led i bestemmelsen. Arbejdslederbegrebet har ifølge § 6 i forslaget betydning for dannelsen af sikkerhedsgruppe.

Til § 25.

Bestemmelsen er ny, se bemærkningerne til § 19 og § 20.

Til § 26.

Ad stk. 1. Erstatte § 5 a, 2. pkt., i almindelig lov. Udtrykket „medvirke til“ er mere omfattende end „være opmærksom på“. Sidste led er et modstykke til de ansattes pligt efter § 28, stk. 1.

Bestemmelsen indebærer et ansvar for overholdelse af de materielle regler, i det omfang de efter deres indhold kan finde anvendelse på arbejdslederen: § 38, stk. 1, § 42, stk. 1, § 45, stk. 1, 1. pkt., § 48, stk. 1, 1. pkt., § 69, samt kap. 9 og 10 og § 63, stk. 5, samt forskrifter i henhold til loven. Overtrædelse straffes efter §§ 82 og 84. Det bemærkes, at arbejdslederen efter omstændighederne også skal

opfylde de pligter, der påhviler alle ansatte, f. eks. en eventuel pligt til at bære hjelm.

Ad stk. 2. Erstatte § 5 a, sidste pkt., i almindelig lov. Formuleringen „sørge for at afværge faren“ præciserer, at arbejdslederen både har ret og pligt til at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Bestemmelsen har ingen indflydelse på de pligter, der påhviler arbejdslederen i tilfælde af ansvars-overdragelse i henhold til § 23, eller som påhviler ham som ansat, jfr. §§ 28 og 29.

Til § 27.

Bestemmelsen er ny, se bemærkningerne til § 19.

Til § 28.

Ad stk. 1. Erstatte almindelig lov § 6, stk. 1. Formuleringen tilsigter at skærpe kravene til de ansattes aktive medvirken til fremme af sikkerhed og sundhed. Bestemmelsen indebærer et ansvar for overholdelse af de materielle regler i det omfang, de efter deres indhold kan finde anvendelse på den ansatte: § 38, stk. 1, § 42, stk. 1, § 45, stk. 1, 1. pkt., § 48, stk. 1, 1. pkt., § 74, samt kap. 9 og § 63, stk. 5. Overtrædelse heraf straffes efter § 82. Bestemmelsen tager også sigte på overholdelse af forskrifter udstedt i henhold til loven, jfr. strafbestemmelsen i § 84.

Ad stk. 2. Erstatte almindelig lov § 6, stk. 2. Ikke enhver arbejdsleder behøver nødvendigvis at være medlem af en sikkerhedsgruppe.

Ad stk. 3. Svarer med enkelte sproglige ændringer til en bestemmelse i arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 407 af 18. november 1965 om regulativ for byggevirksohmhed (1. del), bilaget, afsnit I, pkt. 2, 2. afsnit, 2. pkt. Reglen er taget med i loven, fordi den bør have almindelig gyldighed også uden for byggeri.

Til § 29.

Bestemmelsen er ny. Stk. 1 sigter typisk til bygge- og anlægsarbejde og stk. 2 til installationer, reparationer og lignende.

Til §§ 30-36.

Dette afsnit handler i §§ 30-32 om leverandører (fremstillere, importører, sælgere, udlejere, udlånere, givere) installatører, reparatører m. fl. af tekniske hjælpemidler.

I § 33 omhandles projekterende og andre rådgivere vedrørende arbejdsmiljøproblemer.

I § 34 gøres de forudgående regler udtrykkeligt anvendelige også på dem, der har at gøre med stoffer og materialer.

Disse bestemmelser angiver de grundlæggende krav til leverandører, installatører og reparatører,